

— nevymezila jako oblasti citlivé z důvodu eutrofizace záliv Seiny, Seínu pod jejím soutokem s Andelle, pobřežní vody Artois-Picardie, záliv Vilaine, uzavřený záliv Lorient, ústí Elornu, záliv Douarnenez, záliv Concarneau, záliv Morbihan, Vistru pod Nîmes, jakož i rybník Thau a

— nezavedla čištění městských odpadních vod pocházejících z aglomerací, jichž se týká dopis francouzských úřadů ze dne 12. prosince 2000 – kromě Vichy, Aix-en-Provence, Mâcon, Créhange, Saint-Avoid, Bailleul, Aurillac, Montauban, Châtillon-sur-Seine a Gray – a z aglomerace Montpellier, jakož i městských odpadních vod pocházejících z aglomerací s populačním ekvivalentem vyšším než 10 000 PE v zálivu Seiny, Seině pod jejím soutokem s Andelle, pobřežních vodách Artois-Picardie, zálivu Vilaine, uzavřeném zálivu Lorient, ústí Elornu, zálivu Douarnenez, zálivu Concarneau, golfu Morbihan, Vistře pod Nîmes, jakož i rybníku Thau podle přísnějších požadavků,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 1 a 2 a z přílohy II směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod.

2) Ve zbyvajících částí se žaloba zamítá.

3) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 219, 14. 9. 2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 23. září 2004

ve věci C-297/02: Italská republika proti Komisi Evropských společenství (¹)

(EZOZF — Účetní audit — Veřejné skladování alkoholu — Podpory na výrobu olivového oleje — Finanční období let 1997, 1998 a 1999 — Rozhodnutí 2002/523/ES)

(2004/C 284/03)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-297/02, Italská republika (zmocněnec: I. M. Braguglia, ve spolupráci s M. Fiorillim) proti Komisi Evropských společenství (zmocněnec: A. Aresu), jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES podaná dne 21. srpna 2002, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, úřadující předseda třetího senátu, R. Schintgen a N. Colneric (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 23. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Žaloba se zamítá.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 12.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 23. září 2004

ve věci C-414/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Verwaltungsgerichtshof): Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (¹)

(Celní kodex Společenství — Článek 202 — Vznik celního dluhu — Protiprávní vstup na celní území Společenství — Pojem dlužníka takového dluhu — Odpovědnost zaměstnavatele za dluh zaměstnance, jenž se dopustil protiprávního jednání při plnění celních povinností)

(2004/C 284/04)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-414/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, předložená Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) rozhodnutím ze dne 6. listopadu 2002 došlým dne 19. listopadu 2002 v řízení: Spedition Ulustrans, Uluslararasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení: C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (zpravodaj), R. Schintgen a F. Macken, soudci, generální advokát: A. Tizzano, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal rozsudek, jehož výrok je následující:

Čl. 202 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je třeba vykládat tak, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 79 odst. 2 Zollrechts-Durchführungsgesetz (zákon, kterým se provádí celní právo), která v případě protiprávního vstupu zboží podléhajícího dovoznímu dluhu na celní území Společenství činí ze zaměstnavatele spoludlužníka celního dluhu zaměstnance, jenž uskutečnil tento vstup při plnění úkolů, které mu jsou svěřeny jeho zaměstnavatelem, s tou výhradou, že tato právní úprava vyžaduje, aby se zaměstnavatel zúčastnil vstupu zboží a byl si nebo si měl být vědom toho, že je tento vstup protiprávní.

(¹) Úř. věst. C 19, 25.1.2003.